

(המשך מעמוד 8)

כולל משוער של 140-150 מיליון דולר.

לדעת מומחים, אליהם פנה ח"כ כהן, ניתן היה לנצל תקופה זו, בה זהרו מניות אתא כליכר, כדי לגייס הון רב — עד 20 מיליון דולר — כדי לשקם את המפעל מן היסוד, לפתח מוצרים נוספים, להבטיח תעסוקה נוספת ל-10 עובדים ובסופו של דבר, כמובן גם רווח של ממש לחברה.

זה לא נעשה. למרבה הפלא, דווקא אחרי ינואר 1983, אחרי נפילת הבורסה, הודיעה החברה על כוונתה לגייס הון בבורסה לשיקום המפעל. מובן שכשל מצב

אישי טוב של אלבין, חריש היה קשור עם אלבין בעסקי אגודת ידידי הפועל רמת-גן בכדורסל.

● כהן מבקש לדעת מדוע רוח למישרדהתעשייההמיוסרת ב-1984 דו"ח שיקרי, שעלפיו נמצאת החברה כביכול בתהליךהבראה חיובי, בה בשעה שהמפעל עמד בפני המשבר הסופי שלו. כך, אגב, דווח גם לעובדי דים.

ורמההיוטא נוספת קשורה גם בטיפול בחומר זה שהועבר לרשויות. חומר החקירה של אתא נמצא בידי הרשות לניירות ערך, שאצלה, כידוע, מתנהלות החקירות בעצלתיים. הסיבה אינה נעוצה במנכ"ל אליעזר שילונו

השר שרון עם פינחס גרוב אחרי ישיבת הממשלה המניית הרקיעו שחקים -

השר שחל עם גרוב - המפעל שקע למצולות

— איש מיקצוע מעולה, אלא בכך שהרשות דלה בכוחות-חקירה עצמאיים.

ואילו המפקד החדש של היחידה הארצית לחקירות-הונאה, יורם גונן, הודיע שהוא ממתין לתוצאות החקירה לדבריו אם יתברר שיש חשדות ל-עבירות פליליות, יועבר הנושא לטי"פולו.

יחסו של גונן לחומר העוסק באלבין נתקל בסמינדרוגו רבים במחלקה. לדעת חוקרים בכירים אין שום סיבה לכך שגונן לא יפתח בחקירה עצמאית על-פי החומר המצוי בידיו, ושכל עיכוב הוא מיותר, מדיק ומקשה כסופו של רבר על חקירה עתידית — אם אכן תהיה כזו.

בישיבה האחרונה של הממשלה, שדנה בעניין אתא, לא הוחלט אומנם דבר, אך ברור שכל מה שיוחלט יעלה בכסף, שיכוא מכיסו כל אזרחי-המדינה.

מן הראוי היה שבנושא אתא תי עשה חקירה במיגורים שונים. גם על-ידי ועדת מומחים אוניברסיטאית, שתבטיח הידוק הפיקוח הציבורי על הנעשה פעלה. הח"כים הם: מיכה רייסר מחרות ומיכה חריש מהעבודה, הראשון אף נסע ברכב שכור של אתא. הוא חבר

במדינה

העם

לימון סחוח

זהו המישטר בישראל: קפיטליזם של רווחים, סוציאליזם של הפסדים

מהו המישטר השורר בישראל? כבר נאמר: קפיטליזם של רווחים וסוציאליזם של הפסדים. משמע: קבוצה קטנה של יזמים, בנקאים, ספסרי-בורסה ודומיהם יכולה לצבור רווחים עצומים על-ידי מאניפולציות, העלמות-מס וניצול קשרים פוליטיים. רווחים אלה מגיעים לכיסים פרטיים, בשם "היוזמה החופשית".

אולם כאשר מופעל כושל אחרי שנשחט על-ידי בעליו כלימון, או נכשל ביגלל ניהול חסר-אחריות או סיבה אחרת, נתבע הציבור כולו להציל אותה, בשם "חובת המדינה".

הרווחים שייכים לפרט. ההפסדים שייכים לציבור. הגורל תלוי בגודל. שיטה זו אינה ישראלית בלבד. גם בארצות-הברית, אשר בה רוממות "היוזמה החופשית" בפי כל, עטים איליהון כושלים על קופת-המדינה. מופעל-ענק פושט רגל, כמו חברת-המכוניות קרייזלר, ניצל רק תודות להורמה מאסיבית של כספי המדינה לקופתו הריקה.

הסיבה לכך פשוטה: למרות קרושת הסיסמות הקפיטליסטיות, מבינים הפוליטיקאים בארצות-הברית שאסור להם להניח לרכבות העובדים של מופעל-ענק להיפלט לרחוב. לרבר כזה יכולות להיות תוצאות פוליטיות הרות-אסון לגבי מילגת-השילטון ונבחריה.

התוצאה: גורלו של מופעל תלוי בגודל. הממשלה נאלצת לחשוף לעזרת מופעל גדול מאור, שסגירתו תחולל סערה חברתית. ואילו מופעלים קטנים וליחידים מניחים לשקוע בשם "היוזמה החופשית" ו"חוקי השוק ה"חופשי".

בישראל נהוגה שיטה זו מומן, וכי צורה קיצונית עוד יותר. כל יום יש ראלי יודע שהוא יכול לרושש את מופעלו, אם הוא די גדול. אין הממשלה

יכולה להניח לבנק גדול לפשוט את הרגל, או למפעל גדול להיסגר. הציבור כולו ישלם. כך קורה עכשיו למפעל אתא. לשקיעת המפעל יש סיבות אפלות, שאיש עדיין לא טרח לחקור אותן רשמית כדרוש (ראה עמודים 9-8). אך האחריות להצלתו מוטלת על הממשלה — כלומר על הציבור כולו. משלמיה המיסים העשוקים נתבעים לתקן בזיעת-עמלם את מחלליהם של איליהון, ששלטו באתא.

האלטרנטיבה המורה לא פחות — זריקתם לרחוב של מאות רבות של עובדים ותקלים, שום מיפלגה אינה יכולה להרשות זאת לעצמה, מה גם שהמיפלגה היריבה מוכנה לנצל את המצב לטובתה. דויד לוי אורב לישראל קיסר, ואריאל שרון אורב ללוי, כאשר התכנסה השבוע הממשלה, לא היה איש מסוגל לקבל החלטה, לכאן או לכאן. גורלו של אתא נשאר שרוי בי ערפל. רק דבר אחד בטוח: העיקרון הסוציאליסטי של אחריות קולקטיבית מועלה על נס רק לגבי מופעל כושל. איש אינו משמיע אותו במפעל הציבורי-רווחי-ענק. שם שולט עדיין הקפיטליזם הטהור.

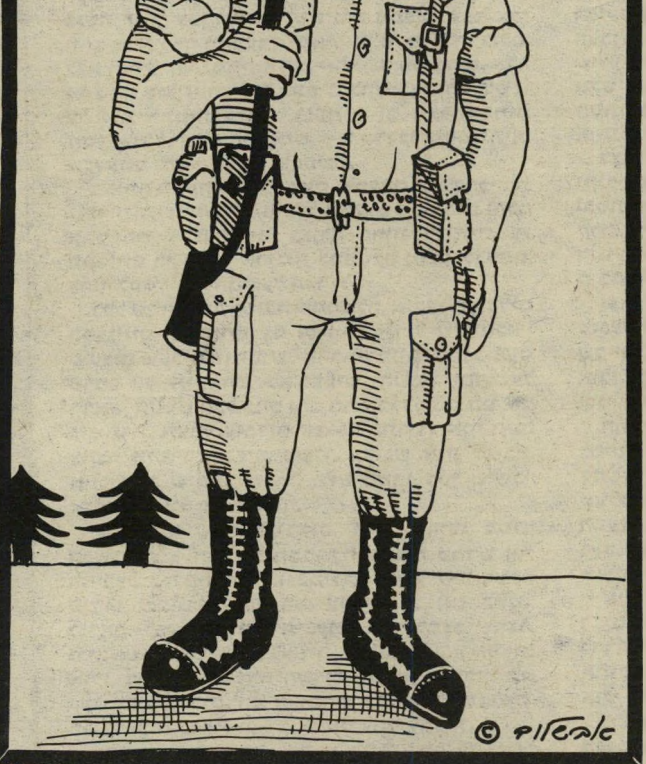
מדיניות

דבר המלך גורן

בליכוד פשטה היסטריה: השלום בשער, אך המערך הרגיע. סכנת השלום עדיין רחוקה

הנורות האדומות נרלקו ברחבי ירושלים. אנשי-הליכוד נתקפו היסטריה, כמו הרומאים בשעה שחניבעל עמד בשער. אנשי המערך הרגיעו אותם: סכנת-השלום עדיין רחוקה. אפשר לחבל בשלום באלף דרכים, לפני שיתקרב לשער.

להתרגשות גרמו תוצאות ביקורו של המלך חוסיין בווינגטון. ביקור זה היה גולת הכותרת של מאמץ ארוך וממושך, שהתחיל עם פירסום יוזמתו של חוסיין מובארכ, נשיא מצריים. עומד

אחרי לבנון

מאחוריה הציור קאהיר-עמאן-אש"ף בגדאד. מטרת היוזמה: להביא להידברות בין אש"ף וארצות-הברית, כדי לאפשר את שילוב אש"ף כיוזמת-שלום רצינית, שתביא להקמת מדינה פלסטינית בי מיסגרת "קונפדרציה" עם ירדן.

הכרה בערפאת. האם התקרמה יוזמה זו השבוע? הודעתו של שרי-החוז ג'ורג' שולץ לשימיעון פרס היתה זהירה, אך היתה בה תווה קטנה בדרך זו. נאמר בה, בין השאר:

● (הצהרותיו של המלך חוסיין) בדבר משאומתו עם ישראל, ותמיכת אש"ף בכך, מרחיקות לכת מעבר למה שכל מנהיג ערבי כלשהו אמר בפומבי מזה שנים. כלומר: לא רק חוסיין, אלא גם אש"ף עשה צעד גדול קדימה.

● יש בכך אתות לשינוי משמעותי עותי בסביבה הפוליטית, שבה פועלים הירדנים והפלסטינים. כלומר: יש שינוי משמעותי בעמדת הפלסטינים, קרי אש"ף.

● (המלך) הבהיר כי מטרתו היא משאומתו בין מישלחת ירדנית-פלסטינית לבין ישראל, אם כי בהקשר לוועידה בינלאומית. איזכור הוועידה מצד המלך (לפי דרישת אש"ף) דרוש כדי לפייס את ברית-המועצות, המעוניינת בוועידה כזאת. אין אש"ף מוכן לריב כיום עם מוסקווה, שלא לצורך. מובן שהשתתפות של ישראל, ירדן ואש"ף בוועידה בינלאומית, מהווה משאומתו ישיר.

● אני מבטיח כי אין כל שינוי לגבי עמדתנו בנושא הוועידה הבינלאומית. איננו חושבים שהוועידה תתרום לתהליך השלום, ואנו ממשיכים להתנגד לשיתופה של ברית-המועצות בתהליך. זה נאמר כדי להרגיע את ישראל. אך לפני כן הכריזו האמריקאים שהם מסכימים ל"מיסגרת בינלאומית" למאמצי-השלום. זהו רמז לוועידה, כך נאמרו בצורה מעורפלת שני דברים סותרים לשני הצדדים, וכל צד יכול לטעון כי כא על סיפוקו.

● ארצות-הברית רואה בהצהרת חוסיין, ובאישורה על-ידי ערפאת והוועידה-הפועל של אש"ף, התפתחות משמעותית. זוהי הכרה רשמית ראשונה באש"ף ובמוסדותיו מצד ארצות-הברית, ועל כן הישג חשוב לערפאת. כדי להרגיע את ישראל מיהר שולץ להוסיף: אך ללא הצהרה ישירה מפי אש"ף, ברבר הכרתו בהחלטות 242 ו-338 וזכות ישראל להתקיים, לא נידבר עימו. כך נשברה הביצה וגם נשארה שלמה.

● והסעיף האופרטיבי: קיימת הסיכנה עם המלך על כדאיות פגישה בין ארצות-הברית לקבוצה ירדנית-פלסטינית, הדגשנו, והמלך הסכים. שמפי גש מוקדם כזה לא יכלול משאומתו. כלומר: ארצות-הברית תקיים הידברות, כפי שדרשו הערבים, אך זו לא תיקרא "משאומתו". כדי להרגיע את ישראל, המישלחת הערבית לא תיקרא "מישי לחת", אלא "קבוצה".

מיהו טרוריסט? השאלה העיקרית היא. כמובן: הידברות עם מי? מצד האמריקאים יופיע, כנראה, ריצ'ארד מרפי — פקיד בדרג שאינו גבוה מדי ואינו נמוך מדי. הקבוצה הירדנית-פלסטינית תכלול נציגי ממי שלתירדן ופלסטינים.

אילו פלסטינים? האמריקאים כבר אמרו זאת: חברי המועצה הלאומית הפלסטינית, האמריקאים מעמידים פנים כאילו גוף זה — הפרלמנט של אש"ף — אינו גוף של אש"ף. לפי תפיסה נוחה זו, אש"ף מורכב רק מאירי גונניה-דיאון, ומי שאינו חבר רשמי של אחד האירגונים האלה (פת"ח, הח"ת, העממית וכו') מתאים למשאומתו. בצורה פאראדוקסלית תרמה ממש לתיישור עממה להתפתחות זו. מכי וון שהיא מתעקשת מזה שנים לקרוא לאש"ף "אירגון טרוריסטי", הרי שמי שאינו טרוריסט אלא פרופסור או ראש עיר, אינו צריך להיחשב כאיש-אש"ף. ברור שכל הפלסטינים ימונו על-ידי ערפאת.